

Overweging 28ste zondag dh jaar 15 oktober 2023

Zusters en broeders,

Hoe is dat met het Rijk van God? Het is er al, maar je maakt er pas deel van uit als je ingaat op de uitnodiging om binnen te komen.

Zoals zo vaak in het bestaan moet je wel het juiste ogenblik onderkennen. Soms gaat je beurt voorbij. Is dit onrechtvaardig? God is toch een barmhartige God? Zeker. Echter, je kunt ook door nonchalance of door onverschilligheid het juiste moment missen. Sommige kansen gaan voorbij, zo is dat in ons leven, zo kan het ook zijn bij dat Rijk van God.

De eerste lezing en het evangelie van vandaag gaan beide over een feestmaaltijd.

De eerste lezing is genomen uit een aantal profetieën van Jesaja over verwoesting en universele hoop. Jesaja laat ons de dreigingen zien maar ook de prachtige visioenen waarin God met zijn volk optrekt.

Vandaag lezen we over de maaltijd op de berg. God richt een gastmaal aan. Een rijke en overvloedige maaltijd, het lijkt op een offermaal.

Er is sprake van 'vette en belegen spijzen' voor allen die op de berg zijn, maar het visioen gaat verder. Hij zal alle schulden en zonden wegnemen. Hij zal zelfs de dood vernietigen. Net als in de Openbaring van Johannes is er sprake van redding, geen tranen en de dood zal niet meer zijn. Geen angst, geen zorgen, geen dreiging, en geen dood meer. Er ontstaat iets kolossaals.

In die profetische toekomst zullen mensen één zijn met elkaar en met hun God. Wat een prachtig visioen in deze tijd waarin de ene oorlog over de volgende heen rolt.

In het evangelie laat Jezus zien, dat mensen ook de uitnodiging naast zich neer kunnen leggen. Mensen mogen komen. In ieder geval: je moet kiezen. Of je gaat wel, of je gaat niet, maar een middenweg is er niet.

En: als je niet gaat, zal jouw plaats later door een ander ingenomen worden. Je moet dus reageren, want doe je dat niet, dan heeft dat ook consequenties. Misschien laat je wel kansen liggen. Geloven is een reis langs een weg met vele mogelijkheden. Steeds weer heb je te kiezen. Ga ik door of sla ik van de weg af. Welke richting ga ik op? Geloof ik, of gelóóf ik het wel, en dus eigenlijk niet meer?!

Dat betekent dus kiezen. Sluit ik me bij God en bij de kerk aan of niet? God laat mensen vrij. Onze Heer heeft ons graag bij zich, maar Hij zal mensen niet dwingen. Je kunt er dus ook wel degelijk voor kiezen om **niet** op Gods uitnodiging in te gaan. Ik kan me dat moeilijk voorstellen, maar dat is toch zo. Wie niet in de hemel wil zijn, hoeft er niet per se naar binnen. Er is dus ook een plaats waar mensen God niet ervaren, in een hel van eenzaamheid waar ze zichzelf in hebben gemanoeuvreerd.

Maar ik ga ervan uit dat wij, zoals we hier bijeen gekomen zijn, Gods uitnodiging gehoord hebben en er hier ook op ingaan. Maar: 'ja' zeggen op Gods uitnodiging betekent ook: je geloof in woorden en daden van liefde en verdraagzaamheid tonen. Als velen dat samen met ons zouden doen, zou dat een mooi feest kunnen opleveren. Laten we bidden, vooral nu, voor een massaal 'ja' op deze uitnodiging. Amen.